

6,000 Kr. Baade i Folketinget og i Landstinget var man enig om de 6,000 Kr., og saa afvtesoerede den ærede Minister ved disse 6,000 Kr. og opførte dem paa sit Budget som ekstraordinære Understøttelser. Men saa kom der i Marts Løb disse manglende 4,000 Kr. eller i alt ialt 3,275 Kr. til. Der kom atter stiftelige Folk, som gerne vilde have en Understøttelse, og som maaske ogsaa trængte dertil — der er saa mange Menneſker i dette Samfund, som trængte til en Understøttelse — og overendte Theaterbestyrelsen og maaske ogsaa den ærede Minister; hans gode Hjerte kunde saa ikke staa imod, men han bevilgede disse Understøttelser. Da der nu imidlertid ikke var Plads paa Konto 8, idet den var optagen, bleve de opførte paa Konto 11 m, som hedder: Forstellige og tilfældige Udgifter, stont disse Understøttelser vare af selv samme Bestaaffenhed som de paa Konto 8 opførte, og det netop var af Hensyn til dem, at Ministeren vilde have denne Konto op til 10,000 Kr., medens han dog selv senere gif ind paa at sætte den ned til 6,000 Kr. Det eneste, man saa har gjort, er, at man i Stedet for at falde disse Smaaaffillinger Understøttelser, kaldte dem Gratifikationer, og under Benævnelsen Gratifikationer fandt de saa en passende Plads paa Konto 11 m. Jeg synes, at det er en noget løs Maade at behandle sit Budgets Bevillinger paa.

Endelig skal jeg fremhæve den sidste Post, de 300 Kr. til 3 Assistenten i Kultusministeriet. Som den ærede Ordfører har fremhævet, er Kontoen ikke overstreden, og for saa vidt er der jo ikke noget videre at beklage sig over, men det er selve Udgiften, der er saa karakteristisk, at jeg synes, den fortjener lidt nærmere Belysning. Det drejer sig om 3 Assistenten, som arbejde oppe i Kultusministeriet — hvad de hedde, ved jeg ikke, det er ogsaa ganske ligegyldigt. Snart er der meget eller i alt ialt ganske godt at bestille i Ministeriet, til andre Tider er der maaske ikke meget at bestille. Saa indtræder det Tilfælde, at der har været travlt i Ministeriet, fordi der er kommet en hel Del Ansøgninger, som skulle forbeles, og over hvilke der skal laves nogle Lister. Følgen heraf bliver, at disse Assistenten, ligesom formodentlig andre Funktionærer deroppe, maa arbejde noget længere, end de ere vant til, og, som der staar her, disse Gratiale ere givne, fordi Arbejdet maatte udføres „uden for den ministerielle Kontortid.“ Nu vide vi nok alle sammen, hvad den ministerielle Kontortid er. Det er, saa vidt jeg ved, 3—4 højst 5 Timer om Dagen, og nu synes man, at naar en Assistent bliver saa overbeholdt, at han ikke oppe i Ministeriet,

foruden at læse sine Aviser og ryge sin Cigar, kan saa Tid til at saa sit Arbejde færdigt, men maa tage det med hjem og sidde om Morgenen eller om Aftenen og lave disse Lister, skal han nødvendigvis have et Gratiale eller et Tillæg til sin Gage. Det er ikke paa den Maade, man lærer sig ad i private Forretninger: Der hænger man i, naar der er noget at bestille, og naar der ikke er noget at bestille, samler man Kræfter. Jeg er vis paa, at der hverken oppe i Kultusministeriet eller i noget andet Ministerium er Tale om at reducere Assistenternes Gage, fordi de paa visse Tider af Aaret ikke have videre meget at bestille, men saa snart de saa noget ekstraordinært at bestille, skulle de straks have et Gratiale. Det synes jeg i Princippet er ganske forkert; det kan lede til den allerhøjeste Grad af Vilkaarlighed og ubelægger den Fasthed i Gagerings- og Lønningforholdene, som der bør være i en Statsinstitution.

Jeg skal ikke opholde det høje Ting længere. Med Hensyn til min Indstilling har jeg formentlig sagt det nødvendige. Den bliver jo ikke vedtagen, og Spørgsmaalet er saaledes uden aktuel Betydning. Vi kunne jo vel alle glæde os over, at vi ikke længere skulle have med Statsregnskaber at gøre, der ere opgjorte paa provisorisk Hjemmel, men jeg har dog gjort disse Bemærkninger, navnlig af mere almindelig Karakter, fordi jeg vil stærkt slaa fast, at for os — Mindretallet her i Landstinget og Flertallet i Folketinget — viser ogsaa dette Statsregnskab, hvor fortvivlende og hvor umulig hele denne Teori er, i Henhold til hvilken dette Statsregnskab er gjort op. Og de høje Ministre og dette Tings høje Flertal maa ikke tro, at vi, fordi vi ikke gaa til de krasse Midler og anlægge Proces eller saadan noget, i mindste Maade have opgivet, at det er stemmende baade med Grundloven og med sande konstitutionelle Fordringer, at der skal være en af Rigsdagen bevilget Hjemmel for Indtægt og Udgift, og at navnlig Grundlovens § 49 om, at ingen Udgift maa afholdes, som ikke er hjemlet i Finansloven eller en Tillægsbevillingslov, ikke er bleven respekteret i de forløbne Aar, saaledes som vi mente, at den burde respekteres.

Ordføreren (Rump): Jeg skal tillade mig nogle Bemærkninger i Anledning af det ærede Mindretals Betragtninger over de krigsministerielle Budgetter. Jeg skal foreløbig forudstille den Bemærkning, at det er jo overmaade pænt af det ærede Medlem, at han vil give dette Tings Flertal Andis-